

at Skibe, der gaar i Postfart for Staten, kan føre et særligt Postflag.

Medens Postvæsenets egne Skibe i Henhold til Lovforslagets § 8 vilde føre Splitflag med Krone og særlig Stander, har man under Hensyn til den Betydning, det kan have, at Postskibene, navnlig under Krigsforhold, jfr. herved de internationale Regler om Postkorrespondancens Ukrænkelighed, er let kendelige, ment at burde foreslaa, at private postførende Skibe kan faa Tilladelse til at føre Splitflag med et særligt Mærke, idet man foreslaar, at dette Mærke skal være det samme som det, der foreskrives for Postvæsenets Standere.

Tilladelsen foreslaas dog begrænset til kun at gælde for Skibe, hvis Ruter gaar over internationalt Farvand, da kun saadanne Skibe i Almindelighed vil være udsat for Visitation fra krigsførende Magters Side.

Den anden Undtagelse fra Paragrafens Hovedregel er, at den hidtidige Adgang for Lystfartøjer til at opnaa Tilladelse til at føre Splitflag med særligt Mærke er foreslaaet opretholdt. Vel vilde det ligge nær — som sket i Sverige — at gaa over til at lade Lystfartøjer føre Stutflag (og særligt mærket Stander), men under Hensyn til, at der i Almindelighed vil være ringe Fare for en Forveksling af de paagældende Fartøjer med Krigsskibe, har man ment at kunne foreslaa Bevaringen af saadanne Flag, idet bemærkes, at man tænker sig enten Tilladelsen begrænset til kun at kunne gives Fartøjer under en vis Størrelse, eller en vis Maksimalstørrelse for Yachtflaget fastsat. Det forudsættes, at Tilladelsen til at føre almindeligt Yachtflag, for saa vidt angaar sejl-, damp- eller motordrevne Skibe og Fartøjer, som hidtil, kun gives Hel- og Halvdæksbaade, der har opnaaet Lystfartøjscertifikat; endvidere, at der yderligere kan meddeles Sammenslutninger af Ejere af saadanne Skibe og Fartøjer, der har erholdt Tilladelse til at føre Yachtflag, samt Rosportsforeninger Tilladelse til som hidtil at føre, for de førstnævnte Foreningers Vedkommende Yachtflaget med forskellige Foreningsmærker, for de sidstnævntes Splitflaget med forskellige Mærker, der kendetegner dem som Roklubber. — Man gaar ud fra, at det ikke vil være paakrævet at forny de hidtil givne Tilladelser, som maatte stemme med de i den eventuelle kongelige Anordning givne Forskrifter.

Man har ment det rigtigst udtrykkeligt at fastslaa, at de af Statsministeriet i Hen-

hold til den i den kgl. Anordning indeholdte særlige Hjemmel givne Tilladelser til enhver Tid skal kunne tages tilbage; det samme maa naturligvis gælde de foran ommeldte hidtil givne Tilladelser, som af rent praktiske Grunde ikke formelt bliver fornyet efter Lovens Ikrafttræden.

Til § 10.

I Overensstemmelse med de hidtil for Søen gældende Regler er Bestemmelsen i 1. Stk. formuleret saaledes, at fremmede Flag frit vil kunne vises, naar blot Dannebrog er vist paa Nationalitetsmærkets Plads. Flag, der er paabudt under særlige Forhold f. Eks Karantæneflag, samt Signalflag og Kontorflag falder jo iøvrigt ifølge § 2 udenfor Lovforslagets Bestemmelser.

2. Stk. giver den af Hensyn til Statens Interesser nødvendige Begrænsning i Flagfriheden. Man har ment det rigtigst udtrykkeligt at bestemme, at Dannebrogstutflag med Mærke ikke maa føres af privat Skib eller Fartøj, altsaa heller ikke naar samtidig et rent Dannebrogstutflag føres paa Nationalitetsmærkets Plads. Dannebrogsvimpel uden Split benyttes formentlig ikke længere i Handelsflaaden, og man har da, for at undgaa enhver Mulighed for Forveksling med Orlogsvimpelen foretrukket et almindeligt Forbud mod privates Visning af Dannebrogsvimpel til Søs.

Til § 11.

Tilsynet med Lovens Overholdelse maa naturligvis i første Linie paahvile Politiet. Overfor Skibe og Fartøjer maa Tilsynet ifølge hidtil gældende Regler tillige paahvile Orlogsskibenes Chefer (jfr. herved allerede Søkrigsartikelbrevet af 8. Januar 1752, Art. 818) og Statens Skibstilsyn, jfr. Lov Nr. 145 af 29. Marts 1920, der ifølge Lovens § 15 fører Tilsyn med „Overholdelsen af de for Skibe gældende Paabud og Forskrifter“, hvorhos det ogsaa maa paahvile danske Konsularmyndigheder i Udlandet at varetage saadant Tilsyn.

I Grønland foreslaas det Politiet ellers paahvilende Tilsyn udøvet af de Myndigheder, der iøvrigt overvaager Opretholdelsen af den offentlige Orden; overfor Skibe og Fartøjer vil naturligvis tillige Orlogsskibenes Chefer kunne gribe ind.

Det bemærkes, at der ved Lov Nr. 86 af 1. April 1925 om Fangst, Fiskeri og Jagt i grønlandske Farvande m. v. er tillagt de stedlige Myndigheder Beføjelse til at optræde overfor fremmede som Politimyndighed paa Søen. Landsfogeden er i Henhold